

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih: **03 Haziran 2026**
Sayı: **19227**

45392

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Aşağıdaki sorularımın Tarım ve Orman Bakanı **İbrahim YUMAKLI** tarafından yazılı olarak cevaplandırılmasını arz ederim. 05.05.2026

Saygılarımla,

Aysu BANKOĞLU
Bartın Milletvekili

Türkiye’de yaklaşık 7 milyonu aşkın yurttaşın 19 binden fazla orman köyünde yaşadığı, bu nüfusun kırsal nüfusun önemli bir bölümünü oluşturduğu bilinmektedir. Orman köylüleri ağaçlandırma, bakım, üretim, yangınla mücadele ve odun dışı orman ürünlerinin ekonomiye kazandırılması gibi alanlarda ormancılık faaliyetlerinin en temel emek gücünü oluşturmaktadır. Buna rağmen orman köylüsü yıllardır artan ekonomik zorluklar, düşük üretim fiyatları ve ağır bürokratik yükler altında yaşam mücadelesi vermektedir.

Sektörde faaliyet gösteren meslek örgütleri ile ormancılık kooperatiflerinin açıklamalarında orman köylülerinin üretim faaliyetlerinde karşılaştıkları bürokratik engeller, düşük taban fiyatları, artan mazot ve ekipman maliyetleri, geciken ödemeler ve kooperatiflerin etkisiz bırakılması gibi sorunların giderek derinleştiği sıkça dile getirilmektedir. Orman köylülerinin emeği ile yapılan ormancılık faaliyetlerinde, köylünün gelir elde etmek bir yana çoğu zaman maliyetlerini bile karşılayamaz hale geldiği ifade edilmektedir.

Ormancılık kooperatifleri ve orman köylüleri tarafından yapılan açıklamalarda ise mevcut mevzuatın ormancılık kooperatiflerinin ihtiyaçlarına cevap vermediği, bürokratik süreçlerin ağır olduğu ve kooperatiflerin karar mekanizmalarından giderek dışlandığı belirtilmektedir. Bu durum, hem orman köylüsünün örgütlü gücünü zayıflatmakta hem de kırsal kalkınma politikalarının etkinliğini ciddi şekilde düşürmektedir.

Diğer yandan orman köylülerinin üretim süreçlerinde taşeronlaştırmanın arttığı, köylülerin kendi ormanlarında dahi üretim faaliyetlerinde giderek müteahhit firmaların işçisi haline getirildiği yönünde ciddi eleştiriler bulunmaktadır. Bu durum yalnızca sosyal adalet açısından değil, aynı zamanda sürdürülebilir ormancılık açısından da ciddi riskler barındırmaktadır.

Batı Karadeniz Bölgesi, özellikle Bartın, Zonguldak ve Karabük illerini kapsayan hat, Türkiye ormancılığının en yoğun üretim yapılan bölgelerinden biri olmasına rağmen bu üretimin asli emek gücünü oluşturan orman köylüleri giderek ağırlaşan ekonomik ve bürokratik koşullar altında yaşam mücadelesi vermektedir.

Söz konusu bölgede yaşayan orman köylüleri yalnızca ormancılık faaliyetlerinin yürütülmesinde değil, orman yangınlarının söndürülmesinde, bakım ve gençleştirme çalışmalarında, odun üretimi ve taşınmasında devletin en önemli saha gücünü oluşturmaktadır. Buna rağmen yıllardır dile getirilen sorunların çözülmemesi, orman köylülerinin emeğinin karşılığını alamadığı, hatta kendi ormanlarında dahi giderek üretimden dışlandığı yönünde ciddi eleştirilere yol açmaktadır.

Batı Karadeniz'de de ormancılık faaliyetlerinin yürütülmesinde artan bürokratik işlemler, düşük üretim birim fiyatları, geciken ödemeler ve maliyetleri karşılamayan ihale koşulları nedeniyle orman köylülerinin üretimden çekilmek zorunda kaldığı sıkça dile getirilmektedir. Orman köylüleri ve ormancılık kooperatifleri tarafından yapılan açıklamalarda, üretim süreçlerinin giderek büyük müteahhit firmaların kontrolüne bırakıldığı, köylülerin ise kendi bölgelerinde adeta taşeron işçi konumuna itildiği ifade edilmektedir.

Batı Karadeniz hattında bir diğer ciddi sorun ise madencilik faaliyetleri ile ormancılık arasındaki gerilimdir. Özellikle bölgede kömür ve diğer madencilik projeleri kapsamında orman alanlarının tahsis hem doğal ekosistemleri hem de bu alanlardan geçimini sağlayan köylülerin yaşamını doğrudan etkilemektedir. Maden projeleri için verilen izinler nedeniyle orman köylülerinin üretim alanlarının daraldığı, orman ekosisteminin zarar gördüğü ve kırsal geçim kaynaklarının zayıfladığı yönünde kamuoyunda ciddi eleştiriler bulunmaktadır.

Batı Karadeniz'de yıllardır ormanları koruyan, yangınlarda ilk müdahaleyi yapan ve ülkenin doğal varlıklarının sürdürülebilirliği için emek veren orman köylülerinin giderek yoksullaşması ormancılık politikalarının ciddi biçimde sorgulanmasına neden olmaktadır. Orman köylülerinin bürokrasi, düşük gelir ve üretimden dışlanma sorunları karşısında yalnız bırakılması hem bölgesel kalkınma hem de Türkiye'nin orman varlığının korunması açısından büyük bir risk oluşturmaktadır.

Orman Genel Müdürlüğü (OGM) tarafından yapılan değerlendirme toplantılarında, ormancılık üretim işlerinde belirli meyil guruplarına zam yapıldığı ifade edilmiştir. Burada zam yapılmayıp %41 üzeri meyil gurubundaki fiyatların aşağıya çekildiği gözükmemektedir. Ancak gerek taban birim fiyatları gerek meyil farkları gerekse erken üretim primleri ile birlikte değerlendirildiğinde, sahaya yansıyan uygulamaların önceki yıllara kıyasla geriye gittiği açıkça görülmektedir.

Orman köylüsü vahidi fiyat usulü çalışmaktadır. Burada 1m3 orman emvali için 2025 Yılında 950 TL -1200 TL arası fiyat çıkarken 2026 yılında 750-980 TL fiyat çıkmaktadır. Orman köylüsü bu fiyatla işi aldığı anda bu işi yapabilmesi için en az iki kişi ile çalışmak zorundadır. Traktör, tambur kesim motoru almak zorundadır, yağ, benzin, mazot, kama, palet, ege, balta vs. almak zorundadır. Ormanda konaklamak için sayvan kurmak zorundadır. Barınma, beslenme, mekanik arazalar için tamirhanelere masraflar yapmaktadırlar. Ayrıca bölme içi sürütme yolları için kato kiralayıp 30.000-120.000 TL arası yol yaptırma parası harcamaktadır. Bir litre benzin bir litre mazot olmuş 60 TL olup orman köylüsü için girdi fiyatları çok yüksektir ve gün geçtikçe daha da ve hızla artmaktadır.

OGM kağıt üzerinde zam var demektedir ancak 2026 yılı içinde orman köylüsünün %20-%40 arasında düşük ücretle çalışması beklenmektedir. Mevcut fiyatlarla çalışmanın mümkün olmadığı ifade edildiğinde ormancılık kooperatiflerine "dikili satış alın" yönünde tenkinlerde bulunmaktadır. Orman Köylüsünün kendine zor bakmakta olduğu açıkken dikili satışı nasıl alacağı ise tam bir muammadır. Burada köylü ile tüccar karşı karşıya getirilerek haksız kazancın önü açılmaktadır. Hal böyle olunca Orman köylüsü ve kooperatifçilik sistemi zayıflatılmakta, bölgede çalışma barışını bozulmaktadır.

Orman köylüsünün talebi; taban birim fiyatlarının günümüz girdi maliyet koşullarına göre yeniden ve gerçekçi biçimde güncellenmesidir. %41 meyil gurubundaki fiyatların tekrar geri verilmesi, OR-

BİS sisteminde 2026 yılında kapatılan ters meyil ve halatla sürütme yaban gülü sarp arazi kriterlerinin yeniden açılması, erken üretim primlerinin, kazanılmış haklar gözetilerek eski teşvik edici yapısına kavuşturulması, orman köylüsünü ve kooperatifleri dikili satışa zorlayan uygulamalardan vaz geçilmesidir.

Bu talepler bir ayrıcalık değil Adalet sürdürülebilirlik ve sosyal barış gereğidir ve ormancılık politikalarının temel amacı orman köylüsünü korumak, emeği yerinde tutmak ve sürdürülebilir üretimi sağlamaktır.

Anayasa'da özel olarak koruma altına alınmış bir toplumsal kesim olan orman köylülerinin yıllardır çözilemeyen sorunlarının büyüyerek devam etmesi hükümetin ormancılık politikalarının, kırsal kalkınma hedeflerinin ve sosyal devlet anlayışının sorgulanmasına neden olmaktadır. Ormanları koruyan, yangınlarda ilk müdahaleyi yapan ve ülkenin doğal varlıklarının sürdürülebilirliği için hayati bir rol üstlenen orman köylülerinin bu kadar ağır ekonomik ve bürokratik baskı altında bırakılması kabul edilebilir değildir.

Bu bilgiler ışığında;

1. Türkiye'de orman köylerinde yaşayan nüfusun son 10 yıldaki değişimi nedir? Bu köylerden kentlere göç oranı ne kadardır?
2. Orman köylülerinin ormancılık üretim faaliyetlerinde karşılaştığı bürokratik süreçlerin sadeleştirilmesi için Bakanlığınız tarafından yürütülen bir çalışma var mıdır?
3. Orman üretim işlerinde uygulanan birim fiyatlarının, artan mazot, ekipman ve işçilik maliyetleri karşısında yetersiz kaldığı yönündeki eleştiriler hakkında Bakanlığınızın değerlendirmesi nedir?
4. Orman köylülerinin üretim faaliyetlerinde giderek taşeron firmalara bağımlı hale geldiği iddiaları doğru mudur? Eğer doğruysa bu durumun önüne geçmek için hangi tedbirler alınmaktadır?
5. Ormancılık kooperatiflerinin karar süreçlerinde etkin rol alabilmesi için mevzuat değişikliği yapılması planlanmakta mıdır?
6. Orman köylülerine yönelik kredi ve destek programlarının son 10 yıldaki dağılımı nedir? Bu desteklerin ne kadarı gerçekten ormancılık üretimi yapan köylülere ulaşmıştır?
7. Orman köylülerinin gelir düzeyini artırmaya yönelik somut bir kırsal kalkınma stratejisi hazırlanmakta mıdır?
8. Orman köylülerinin yangınla mücadele ve orman koruma faaliyetlerindeki rolü dikkate alındığında, bu kesimin sosyal ve ekonomik koşullarının iyileştirilmesi için yeni bir politika paketi hazırlanması planlanmakta mıdır?
9. Son 10 yıl içerisinde Bartın, Zonguldak ve Karabük illerinde ormancılık faaliyetleri kapsamında üretimi gerçekleştirilen endüstriyel odun miktarı yıllara göre ne kadardır?
10. Aynı dönemde söz konusu illerde ormancılık üretim faaliyetlerinde görev alan orman köylüsü sayısı ve ormancılık kooperatifi sayısı yıllara göre nasıl değişmiştir?
11. Batı Karadeniz'de ormancılık üretiminde görev alan orman köylülerinin son yıllarda artan bürokratik işlemler ve izin süreçleri nedeniyle üretim faaliyetlerinden çekildiği yönündeki iddialar doğru mudur?

ATS .

12. Bartın başta olmak üzere Batı Karadeniz'de ormancılık üretim işlerinin giderek müteahhit firmalara devredildiği, orman köylülerinin ise bu süreçte üretimden dışlandığı yönündeki eleştiriler hakkında Bakanlığınızın değerlendirmesi nedir?
13. Son 10 yıl içerisinde Bartın, Zonguldak ve Karabük illerinde ormancılık üretim ihalelerinin ne kadarı ormancılık kooperatiflerine, ne kadarı özel şirketlere verilmiştir?
14. Batı Karadeniz bölgesinde ormancılık faaliyetleri yürüten kooperatiflerin finansmana erişimini kolaylaştırmak ve üretimde daha etkin rol almalarını sağlamak amacıyla Bakanlığınız tarafından yürütülen bir çalışma var mıdır?
15. Son 10 yıl içerisinde Bartın ve çevresinde madencilik faaliyetleri için verilen orman alanı tahsislerinin toplam büyüklüğü ne kadardır?
16. Bu tahsislerin kaç tanesi kömür veya diğer madencilik faaliyetleri kapsamında gerçekleştirilmiştir?
17. Orman alanlarının madencilik faaliyetlerine tahsis edilmesi nedeniyle ormancılık üretim alanlarını kaybeden orman köylülerine yönelik herhangi bir ekonomik destek veya telafi mekanizması uygulanmakta mıdır?
18. Batı Karadeniz'de orman köylülerinin gelir düzeyinin düşmesi nedeniyle ormancılık faaliyetlerinden uzaklaşmasının orman yangınlarıyla mücadele, bakım ve koruma faaliyetleri üzerinde yaratabileceği risklere ilişkin Bakanlığınızın bir değerlendirmesi var mıdır?
19. Bartın başta olmak üzere Batı Karadeniz'de orman köylerinden kentlere gerçekleşen göç oranı son 20 yılda ne kadar artmıştır?
20. Orman köylülerinin üretim maliyetlerinin (mazot, ekipman, işçilik vb.) ciddi biçimde arttığı dikkate alındığında, ormancılık üretim işlerinde uygulanan birim fiyatlarının güncellenmesine yönelik bir çalışma yapılmakta mıdır?

AB .